

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 27. november 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-791/19	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Polen</p> <p><u>Emne:</u> Retsstatsprincippet, dommeres uafhængighed, betydningen af at retslige afgørelse kan kvalificeres som disciplinærforseelser, herunder i lyset af adgangen til at forelægge præjudicielle spørgsmål.</p> <p><u>Påstande:</u> 1. Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, idet —den har tilladt, at indholdet i retslige afgørelser kan kvalificeres som disciplinærforseelser i forhold til dommerne ved de almindelige domstole (artikel 107, stk. 1, i lov om de almindelige domstoles organisation og artikel 97, stk. 1 og 3, i lov om højesteret), —den ikke har sikret uafhængighed og upartiskhed for højesterets disciplinærkammer, som det tilkommer at kontrollere de afgørelser, der træffes i disciplinærsager mod dommerne [artikel 3, nr. 5), artikel 27 og artikel 73, stk. 1, i lov om højesteret, sammenholdt med artikel 9a i lov om det nationale råd for retsvæsenet], —den har overdraget formanden for højesterets disciplinærkammer en skønsbeføjelse til at nominere disciplinærdomstolen i første instans i sager vedrørende dommere ved de almindelige domstole (artikel 110, stk. 3,</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	Mundtlig forhandling	01.12.20

	<p>og artikel 114, stk. 7, i lov om de almindelige domstoles organisation), og dermed ikke har sikret, at disciplinærsagerne behandles af en domstol, der er »oprettet ved lov«, og</p> <p>—den har overdraget justitsministeren beføjelsen til at udpege en disciplinærembedsmand for justitsministeren (artikel 112b i lov om de almindelige domstoles organisation) og dermed ikke har sikret, at disciplinærsagerne mod dommere ved de almindelige domstole behandles inden for en rimelig frist, og idet den har fastsat, at foranstaltninger i forbindelse med udpegelse af en forsvarer og dennes varetagelse af forsvaret ikke har opsættende virkning på afviklingen af disciplinærsagen (artikel 113a i lov om de almindelige domstoles organisation), og at disciplinærdomstolen gennemfører disciplinærsagen selv i den pågældende tilsagte dommers eller dennes forsvarers lovlige forfald (artikel 115a, stk. 3, i lov om de almindelige domstoles organisation), og dermed ikke har sikret retten til forsvar for de anklagede dommere ved de almindelige domstole, og</p> <p>at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 267, stk. 2 og 3, TEUF, idet</p> <p>—den har tilladt, at retternes beføjelse til at forelægge Domstolen anmodninger om præjudicielle afgørelser begrænses af muligheden for at indlede en disciplinærsag.</p> <p>2) Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-28/20	<p>Airhelp</p> <p><u>Emne:</u> Hvorvidt en planlagt overenskomstmæssig strejke udgør ”udsædvanlige omstændigheder”, som fritager flyselskabet fra at skulle betale kompensation til passagererne.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>a) Udgør en strejke blandt flypiloter, som er ansat af et luftfartsselskab, og som er nødvendige for at udføre en flyvning, en »usædvanlig omstændighed« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004, hvis strejken ikke gennemføres i forbindelse med en foranstaltning, som luftfartsselskabet har truffet beslutning eller givet meddelelse om, men er en varslet strejke, der af arbejdstagerorganisationer lovligt er iværksat som en faglig aktion med det formål at tilskynde luftfartsselskabet til at forhøje lønninger, indrømme fordele eller ændre arbejdsforhold for at imødekomme organisationernes krav?</p> <p>b) Hvilken betydning, om nogen, har rimeligheden i arbejdstagerorganisationernes krav og navnlig det forhold, at den krævede lønstigning er væsentligt højere end de</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transport- og Boligministeriet Beskæftigelsesministeriet</p> <p>Til orientering: Forbruger Europa</p>	Mundtlig forhandling	16.12.20

	<p>lønstigninger, der generelt gælder for de pågældende nationale arbejdsmarkeder?</p> <p>c) Hvilken betydning, om nogen, har det forhold, at luftfartsselskabet for at undgå en strejke accepterer et forligsforslag fra en national instans, der er ansvarlig for at mægle i arbejdskonflikter, men arbejdstagerorganisationerne ikke accepterer forslaget?</p>			
C-336/19	<p>Centraal Israëlitisch Consistorie van België e.a.</p> <p><u>Emne:</u> Dyrevelfærd (rituel slagting)</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), i Rådets forordning nr. 99/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet fortolkes således, at medlemsstaterne, som en undtagelse fra den i denne forordnings artikel 4, stk. 4, fastsatte bestemmelse og med henblik på at øge dyrevelfærden, kan udstede forskrifter som de i decret van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 »houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft« (regionen Flanderns dekret af 7.7.2017 »om ændring af lov af 14.8.1986 om beskyttelse af dyrevelfærden hvad angår tilladte metoder til slagting af dyr«) omhandlede, idet disse forskrifter dels indeholder et forbud mod slagting af dyr uden bedøvelse, der også gælder for rituelle slagtinger, dels fastsætter en alternativ bedøvelsesmetode for rituelle slagtinger baseret på en reversibel bedøvelse, der ikke må føre til dyrets død?</p> <p>2. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er fornævnte forordnings artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), i den i første spørgsmål anførte fortolkning da i strid med artikel 10, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?</p> <p>3. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er fornævnte forordnings artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), sammenholdt med denne forordnings artikel 4, stk. 4, i den i første spørgsmål anførte fortolkning da i strid med artikel 20, 21 og 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder derved, at aflivning af dyr efter særlige metoder, der er foreskrevet ved religiøse ritualer, kun må foretages i henhold til en betinget undtagelse fra pligten til at bedøve dyret (artikel 4, stk. 4, jf. artikel 26, stk. 2), mens der for aflivning af dyr under jagt, sportsfiskeri og i forbindelse med kultureller sportsarrangementer af de grunde, der er nævnt i betragtningerne til forordningen, gælder forskrifter, hvorefter disse aktiviteter ikke falder under forordningens anvendelsesområde og derfor heller ikke er omfattet af</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Fødevarestyrelsen</p>	Dom	17.12.20

	pligten til forudgående bedømmelse ved aflivning (artikel 1, stk. 1, andet afsnit, og stk. 3)?			
C-667/19	<p>A.M. (mærkning af kosmetik)</p> <p><u>Emne:</u> Krav til mærkning af kosmetiske produkter.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 19, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter, for så vidt som det heri bestemmes, at der på beholderen og emballagen for kosmetiske produkter med uudslettelige, letlæselige og synlige bogstaver skal være anført oplysninger om det kosmetiske produkts funktioner, medmindre dette fremgår af dets præsentation, forstås således, at bestemmelsen omfatter oplysninger om et kosmetisk produkts grundlæggende funktioner som omhandlet i forordningens artikel 2, stk. 1, litra a), dvs. rensning (holde rent), pleje og beskyttelse (holde i god stand), duft og forskønnelse (ændre udseende), eller skal der anføres mere specifikke funktioner, der gør det muligt at identificere et kosmetisk produkts egenskaber? 2. Skal artikel 19, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter og 46. betragtning til denne forordning fortolkes således, at den information, hvortil der henvises i artikel 19, stk. 1, litra d), g) og f), dvs. forsigtighedsregler, bestanddele og funktion, kan fremgå af et firmakatalog, der også omhandler andre produkter, idet der på emballagen er anbragt det i punkt 1 i bilag VII nævnte symbol?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	17.12.20

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-815/18	<p>Federatie Nederlandse Vakbeweging</p> <p>1. Skal Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997, L 18, s. 1, herefter »udstationeringsdirektivet«) fortolkes således, at det også finder anvendelse på en arbejdstager, der er beskæftiget som chauffør i forbindelse med international vejtransport og således udfører sit arbejde i mere end en medlemsstat? 2(a). Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, på grundlag af hvilket kriterium eller ud fra hvilke synspunkter skal det da afgøres, om en arbejdstager, der er beskæftiget som chauffør i forbindelse med international vejtransport, er udstationeret »på</p>	Beskæftigelsesministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Transport – og Boligministeriet Moderniseringsstyrelsen	Dom	01.12.20

	<p>en medlemsstats område« som omhandlet i udstationeringsdirektivets artikel 1, stk. 1 og 3, og om denne arbejdstager »i en bestemt periode udfører arbejde på en anden medlemsstats område end den, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde« som omhandlet i udstationeringsdirektivets artikel 2, stk. 1?</p> <p>2(b). Har det ved besvarelsen af spørgsmål 2(a) nogen betydning, og i bekræftende fald hvilken, at den virksomhed, der udstationerer den i spørgsmål 2(a) omhandlede arbejdstager, er forbundet – eksempelvis i koncernsammenhæng – med den virksomhed, som arbejdstageren er udstationeret til?</p> <p>2(c). Såfremt den i spørgsmål 2(a) omhandlede arbejdstagers arbejde delvist består i cabotagetransport – dvs. transport, der udelukkende foretages i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde – må denne arbejdstager da for denne del af beskæftigelsen under alle omstændigheder anses for at arbejde midlertidigt i den førstnævnte medlemsstat? I bekræftende fald gælder der herved en undergrænse eksempelvis i form af en minimumsperiode pr. måned, hvor cabotagetransporten finder sted?</p> <p>3(a). Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, hvorledes skal begrebet »kollektive aftaler [...], der finder generel anvendelse« som omhandlet i udstationeringsdirektivets artikel 3, stk. 1, og stk. 8, første afsnit, fortolkes? Er der tale om et selvstændigt EU-retligt begreb, og er det således tilstrækkeligt, at de i udstationeringsdirektivets artikel 3, stk. 8, første afsnit, omhandlede betingelser er opfyldt i faktisk henseende, eller kræver disse bestemmelser også, at det er fastslået, at den kollektive arbejdsaftale finder generel anvendelse i henhold til national ret?</p> <p>3(b). Såfremt en kollektiv arbejdsaftale ikke kan betragtes som en aftale, der finder generel anvendelse som omhandlet i udstationeringsdirektivets artikel 3, stk. 1 og stk. 8, første afsnit, er artikel 56 TEUF da til hinder for, at en virksomhed, der er etableret i en medlemsstat, og som udstationerer en arbejdstager på en anden medlemsstats område, i henhold til en kontrakt er forpligtet til at efterkomme bestemmelserne i en sådan kollektiv arbejdsaftale, der gælder i den sidstnævnte medlemsstat?</p>			
T-178/19	<p>Kalai mod Rådet</p> <p>Påstande: —Annullation af følgende retsakter for så vidt som de vedrører sagsøgeren: —Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien —Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien —Rådet tilpligtes at betale et beløb på 2 000 000,00 EUR til erstatning for samtlige skadevirkninger uanset deres karakter. —Rådet tilpligtes at bære sine egne sagsomkostninger og betale sagsøgerens sagsomkostninger — som sagsøgeren forbeholder sig ret til at dokumentere under sagen — i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement, hvorefter det pålægges den tabende part at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	02.12.20

C-44/19	<p>Repsol Petr�leo</p> <p>Er en fortolkning af artikel 47, stk. 1, litra b), i lov om punktafgifter, hvorefter punktafgiften for mineralolier pålægges egetforbruget af energiprodukter på et raffinaderi med hensyn til den andel, der anvendes til fremstilling af produkter, som ikke er energiprodukter, i overensstemmelse med EU-retten, nærmere bestemt artikel 21, stk. 3, i direktiv 2003/96?</p> <p>Følgende betingelser er opfyldt:</p> <p>i) de energiprodukter, der anvendes til egetforbruget på raffinaderiet, er blevet fremstillet på selvsamme raffinaderi</p> <p>ii) disse produkter anvendes som brændstof i forbindelse med fremstillingen af mineralolier under punktafgiftssuspension</p> <p>iii) egetforbruget er forbundet med produktion af energiprodukter på det samme anlæg, og</p> <p>iv) i forbindelse med denne produktionsproces som helhed [fremstilles der] ud over energiprodukter andre uundgåelige og uønskede restprodukter, som ikke anses for at være energiprodukter i henhold til artikel 2 i direktiv 2003/96 (f.eks. svovl, som fjernes fra de energiprodukter, der produceres under denne fremstillingsproces).</p>	Skatteministeriet Energistyrelsen	Dom	03.12.20
C-72/19 P	<p>Saleh Thabet m. fl. mod Rådet (appel)</p> <p>—Den appellerede dom ophæves.</p> <p>—Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og annullerer de omtvistede retsakter, for så vidt som de vedrører appellanterne.</p> <p>—Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne kan træffe afgørelse i overensstemmelse med Domstolens retlige bedømmelse.</p> <p>—Rådet tilpligtes at betale appellanternes omkostninger i sagen for Domstolen og Retten.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	03.12.20
C-145/19 P	<p>Mubarak mod Rådet (appel)</p> <p>1. Den appellerede dom ophæves.</p> <p>2. Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og annullerer de anfægtede retsakter, for så vidt som disse finder anvendelse på appellanten.</p> <p>3. Subsidiært hjemvises sagen til Retten, således at denne kan træffe afgørelse i overensstemmelse med Domstolens retlige bedømmelse.</p> <p>4. Rådet tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger for Domstolen og Retten.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	03.12.20
C-311/19	<p>BONVER WIN</p> <p>1) Finder artikel 56 ff. i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anvendelse på en national lovgivning (en almengyldig retsakt af bindende karakter i form af et kommunalt dekret), der forbyder en bestemt tjenesteydelse i en del af en kommune, blot fordi en af denne lovgivning berørt tjenesteyders kunder måtte komme eller kommer fra en anden EU-medlemsstat? Er en simpel påstand om den eventuelle tilstedeværelse af kunder fra en anden medlemsstat i givet fald tilstrækkelig til, at artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse, eller er tjenesteyderen forpligtet til at bevise den konkrete levering af tjenesteydelser til kunder, som kommer fra andre medlemsstater?</p> <p>2) Har det betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, at:</p> <p>a) den eventuelle restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser er betydeligt begrænset i både geografisk og indholdsmæssig henseende (potentiel anvendelse af en de minimis-undtagelse)</p>	Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	03.12.20

	b) den nationale lovgivning ikke synes, retligt eller faktisk, at medføre en forskellig regulering af situationen for enheder, der hovedsageligt leverer tjenesteydelser til statsborgere fra andre EU-medlemsstater på den ene side, og situationen for enheder, der fokuserer på et nationalt klientel på den anden side?			
C-352/19 P	Région de Bruxelles-Capitale mod Kommissionen (appel) —Kendelsen af 28. februar 2019 (T-178/18) ophæves. —Der træffes afgørelse om formaliteten i det annullationssøgsmål, som Région de Bruxelles-Capitale har anlagt til prøvelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2324 af 12. december 2017 om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet glyphosat, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011; i øvrigt hjemvises sagen til Retten. —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	03.12.20
C-470/19	Friends of the Irish Environment Er kontrol med aktindsigt i sagsakter i sager, hvor der er afsagt endelig dom, hvor fristen for appel er udløbet, og der ikke verserer en appel eller er fremsat en anmodning om genoptagelse, men hvor genoptagelse under særlige omstændigheder er mulig, udøvelse af dømmende myndighed som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF?	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	03.12.20
C-559/19	Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien Påstande: —Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, sammenholdt med direktivets artikel 1, litra a), og punkt 2.1.2 i bilag V hertil, direktivets artikel 5, sammenholdt med punkt 2.2 i bilag II hertil, samt direktivets artikel 11, stk. 1, artikel 11, stk. 3, litra a), c) og e), og artikel 11, stk. 4, idet det ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge forringelsen af tilstanden af grundvandsforekomsterne i området Doñana, da det ikke foretog en yderligere karakterisering af de forekomster, som udgør en risiko, ligesom det ikke fastlagde de nødvendige foranstaltninger, og idet det i indsatsprogrammet for vandområdeplanen for vandområdet Guadalquivir ikke indførte de grundlæggende og supplerende, passende foranstaltninger. — Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, sammenholdt med artikel 7, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet det ikke har vedtaget de foranstaltninger, der er egnede til at undgå forringelsen af de naturtyper og de levestederne for arter, for hvilke de her omtalte områder blev udpeget (ZEPA/LIC ES0000024 Doñana, ZEPA/LIC ES6150009 Doñana Norte y Oeste og ZEPA ES6150012 Dehesa del Estero og Montes de Moguer). —Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	GA	03.12.20
C-767/19	Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien Påstande: —Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets	Energistyrelsen	Dom	03.12.20

	<p>direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (1) og til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (2), idet det ikke har foretaget en korrekt gennemførelse af følgende:</p> <p>—artikel 9, stk. 1, litra a), i både direktiv 2009/72/EF og 2009/73/EF,</p> <p>—artikel 37, stk. 4, litra a) og b), i direktiv 2009/72/EF og artikel 41, stk. 4, litra a) og b), i direktiv 2009/73/EF.</p> <p>—artikel 37, stk. 6, litra a), b) og c) og artikel 37, stk. 9, i direktiv 2009/72/EF samt artikel 41, stk. 6, litra a), b) og c), og artikel 41, stk. 9, i direktiv 2009/73/EF, og</p> <p>—artikel 37, stk. 10, i direktiv 2009/72/EF og artikel 41, stk. 10, i direktiv 2009/73/EF.</p> <p>—Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-826/19	<p>Austrian Airlines</p> <p>1) Skal artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til lufthavnspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (forordning (EF) nr. 261/2004) fortolkes således, at den skal anvendes på to lufthavne, der begge befinder sig i umiddelbar nærhed af en bykerne, men hvoraf kun den ene er beliggende i byregionen, hvorimod den anden er beliggende i nabolandstaten?</p> <p>2) Skal artikel 5, stk. 1, litra c), artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at der i tilfælde af landing i en anden bestemmelseslufthavn i samme by, i samme byområde eller samme region består en ret til kompensation som følge af aflysning af flyvningen?</p> <p>3) Skal artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at der i tilfælde af landing i en anden lufthavn i samme by, i samme byområde eller samme region består en ret til kompensation som følge af lang forsinkelse?</p> <p>4) Skal artikel 5, 7 og 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at forsinkelsen ved efterprøvelsen af, om en passager har lidt et tab af tid på tre timer eller mere som omhandlet i EU-Domstolens dom af 19. november 2009 i de forenede sager C-402/07 og C-432/07, Sturgeon m.fl., skal beregnes således, at det afgørende er landingstidspunktet i den anden bestemmelseslufthavn, eller er det afgørende det tidspunkt, hvor der gennemføres transport til den bestemmelseslufthavn, som reservationen oprindeligt gjaldt for, eller til et andet nærliggende bestemmelsested efter aftale med passageren?</p> <p>5) Skal artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at et luftfartsselskab, der gennemfører flyvninger som led i en flyrotation, kan påberåbe sig en hændelse, der er indtrådt i tredjesidste led inden den berørte flyvning, konkret en reduktion af antallet af indflyvninger som følge af uvejr?</p> <p>6) Skal artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at luftfartsselskabet i tilfælde af [org. s. 3] landing i en anden bestemmelseslufthavn skal tilbyde transport til et andet sted på eget initiativ, eller påhviler det passageren at anmode om en sådan transport?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Transport- og Boligministeriet	GA	03.12.20

	7) Skal artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at passageren har ret til kompensation som følge af tilsidesættelsen af de i artikel 8 og 9 fastsatte forpligtelser til at tilbyde bistand, forplejning og indkvartering?			
C-620/18	Ungarn mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union — Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/957 af 28. juni 2018 om ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (1) annulleres. - Subsidiært: - annulleres de bestemmelser i artikel 1, nr. 2), litra a), i direktiv (EU) 2018/957, der indfører den nye artikel 3, stk. 1, litra c), tredje afsnit, i direktiv 96/71/EF - annulleres de bestemmelser i artikel 1, nr. 2), litra b), i direktiv (EU) 2018/957, der indsætter stk. 1a i artikel 3 i direktiv 96/71/EF. — annulleres artikel 1, nr. 2), litra c), i direktiv (EU) 2018/957 — annulleres artikel 3, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/957. — Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Beskæftigelsesministeriet	Dom	08.12.20
C-626/18	Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union Påstande: — Artikel 1, nr. 2), litra a), artikel 1, nr. 2), litra b), og artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/957 af 28. juni 2018 om ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (1) annulleres. — Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne. — Subsidiært, såfremt Domstolen er af den opfattelse, at de anfægtede bestemmelser i direktiv 2018/957/EU ikke kan adskilles fra resten af direktivet uden at ændre dets væsentligste indhold, annulleres direktiv (EU) 2018/957 i sin helhed.	Beskæftigelsesministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	08.12.20
C-383/19	Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z siedzibą Skal artikel 3 [i direktiv 2009/103] fortolkes således, at forpligtelsen til at tegne en ansvarsforsikring for motorkøretøjer også omfatter de situationer, hvor en regional myndighed på grundlag af en domstolsafgørelse har erhvervet ejendomsretten til køretøjet, hvilket køretøj ikke kan startes, befinder sig på en privat ejendom i form af en overvåget parkeringsplads væk fra en offentlig vej og som følge af ejerens beslutning er bestemt til ophugning? Skal denne bestemmelse endvidere fortolkes således, at der under disse omstændigheder ikke påhviler den regionale myndighed, der ejer køretøjet, en forpligtelse til at tegne en forsikring for køretøjet, uanset at dette påvirker det erstatningsansvar, som [garanti]fonden påtager sig over for skadelidte tredjeparter?	Transport- og Boligministeriet	GA	08.12.20

C-584/19	Staatsanwaltschaft Wien Skal begreberne »judiciel myndighed« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager og »offentlig anklager« som omhandlet i artikel 2, litra c), nr. i), i det nævnte direktiv forstås således, at også de anklagemyndigheder i en medlemsstat, som i forbindelse med vedtagelsen af en afgørelse om udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse udsættes for risikoen for direkte eller indirekte at blive underlagt individuel styring eller instruktion fra den udøvende magt, såsom fra Justizsenators in Hamburg (Hamburgs justitsminister), er omfattet heraf.	Justitsministeriet	Dom	08.12.20
C-815/19	Natumi Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol (EUT 2008, L 250, s. 1), senest ændret ved gennemførelsesforordning (EU) 2018/1584 af 22. oktober 2018 (EUT 2018, L 264, s. 1) til præjudiciel afgørelse: 1. Skal artikel 28, sammenholdt med punkt 1.3 i bilag IX, fortolkes således, at algen lithothamnium calcareum må anvendes som ingrediens ved forarbejdning af økologiske fødevarer? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er det også tilladt at anvende døde alger? 3. Såfremt også det andet spørgsmål besvares bekræftende: Må betegnelsen »med kalcium«, »med kalciumholdig havalge« eller »med værdifuldt kalcium fra havalgen lithothamnium« anvendes for et produkt, som indeholder den (døde) alge lithothamnium calcareum som ingrediens og er mærket med betegnelsen »øko«	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	09.12.20
C-458/19 P	ClientEarth mod Kommissionen (appel) Påstande: —Rettens dom i sag T-108/17 ophæves. —Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling, eller subsidiært: —Rettens dom i sag T-108/17 ophæves og —Appellen fremmes til realitetsbehandling og appellanten gives medhold og følgelig annulleres den omtvistede afgørelse, og under alle omstændigheder: —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af intervenienterne afholdte omkostninger, i sagen i første instans og i appelsagen.	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	10.12.20
C-616/19	Minister for Justice and Equality i) Skal henvisningen til »den pågældende medlemsstat« i artikel 25, stk. 2, litra d) og e), i direktiv 2005/85 forstås i betydningen a) den første medlemsstat, der har givet beskyttelse svarende til asyl til en ansøger om international beskyttelse, b) den anden medlemsstat, som en efterfølgende ansøgning om international beskyttelse indgives til, eller c) en af disse to medlemsstater? ii) Når en tredjelandsstatsborger har fået international beskyttelse i form af subsidiær beskyttelse i en første medlemsstat og flytter til en anden medlemsstats område, er indgivelsen af en ny ansøgning om international beskyttelse i den anden medlemsstat da udtryk for misbrug af rettigheder,	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	10.12.20

	således at den anden medlemsstat kan indføre en foranstaltning, hvorefter en sådan efterfølgende ansøgning kan afvises? iii) Skal artikel 25 i direktiv 2005/85 fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat, som ikke er bundet af direktiv 2011/95 men er bundet af forordning nr. 604/2013, indfører en foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en asylansøgning indgivet af en tredjelandstatsborger, der tidligere er givet subsidiær beskyttelse af en anden medlemsstat, afvises?			
C-620/19	J & S Service 1. Tjener artikel 23, stk. 1, litra j), i forordning (EU) 2016/679 ligeledes til beskyttelsen af skattemyndighedernes interesser? 2. Omfatter udtrykket »håndhævelse af civile retlige krav« i bekræftende fald også skattemyndighedernes forsvar mod civile retlige krav, og skal de pågældende krav i givet fald allerede være gjort gældende? 3. Giver bestemmelsen i artikel 23, stk. 1, litra e), i forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af en medlemsstats væsentlige finansielle interesser, herunder skatteanliggender, mulighed for at begrænse indsigtens retten i henhold til artikel 15 i forordning (EU) 2016/679 med henblik på at afværge civile retlige krav om omstødelse ved insolvens mod skattemyndighederne?	Erhvervsministeriet Justitsministeriet Datatilsynet	Dom	10.12.20
C-784/19	TEAM POWER EUROPE Skal artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at et vikarbureau, for at det kan antages, at det normalt udøver sin virksomhed i den medlemsstat, hvor det er etableret, skal udføre en omfattende del af sin virksomhed med udlejning af midlertidig arbejdskraft for brugervirksomheder, som er etableret i den samme medlemsstat?	Beskæftigelsesministeriet	GA	10.12.20
C-950/19	Patenti- ja rekisterihallituksen tilintarkastuslautakunta 1. Skal artikel 22a, stk. 1 (indføjet ved direktiv 2014/56/EU), i direktiv 2006/43/EF fortolkes således, at en ledende revisionspartner påtager sig en stilling af den i dette stykke nævnte art, når ansættelseskontrakten indgås? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 22a, stk. 1, fortolkes således, at en ledende revisionspartner påtager sig en stilling af den i dette stykke nævnte art, når arbejdet i den pågældende stilling indledes?	Erhvervsstyrelsen	GA	10.12.20
T-635/18	Industrial Química del Nalón mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold. — Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget. — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 833 628,00 EUR eller til et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	16.12.20

	<p>— Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den kompensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås — parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
T-636/18	<p>Tokai erftcarbon mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.</p> <p>— Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 66 236,74 EUR eller et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.</p> <p>— Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den kompensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås</p> <p>— parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	16.12.20
T-638/18	<p>Deza mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.</p> <p>— Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	16.12.20

	<p>Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 4 784 000,00 CZK eller til et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.</p> <p>— Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den compensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås</p> <p>— parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
T-639/18	<p>SGL Carbon mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 1 022 172,00 EUR eller til et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.</p> <p>— Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den compensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås</p> <p>— parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).</p> <p>— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	16.12.20

	skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker. — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.			
T-645/18	Bilbaína de Alquitranes mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold. — Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget. — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 488 871,30 EUR eller et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten. — Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den kompensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås — parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor. — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte). — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker. — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	16.12.20
T-176/19	3V Sigma mod ECHA Påstande: —Sagen antages til realitetsbehandling. —ECHA's klageudvalgs afgørelse af 15. januar 2019 vedrørende stofvurderingen af bis(2-ethylhexyl) 4,4'-{6-[4-tert-butylcarbamoyl] anilino}-1,3,5-triazin-2,4-diyldiimino}dibenzoat annulleres, for så vidt som der ved afgørelsen (i) blev givet afslag på sagsøgerens administrative klage over den oprindelige afgørelse og det (ii) blev bestemt, at sagsøgeren skal indgive oplysninger om OECD TG 308-undersøgelsen senest den 22. oktober 2020. —ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	16.12.20
T-189/19	Haikal mod Rådet Påstande: —Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold i det hele, og alle de deri fremførte retlige anbringender erklæres begrundede. —Det fastslås, at de anfægtede retsakter kan ophæves delvist. —Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien ophæves delvist, for så vidt som den vedrører Maen Haikal.	Udenrigsministeriet	Dom	16.12.20

	<p>—Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien ophæves delvist, for så vidt som den vedrører Maen Haikal.</p> <p>—Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale samtlige sagsøgerens omkostninger, udlæg, salærer og andre omkostninger i forbindelse med dennes advokatbistand.</p>			
C-808/18	<p>Europa-Kommissionen mod Ungarn</p> <p>Påstande: a) Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 6, artikel 24, stk. 3, artikel 43 og artikel 46, stk. 5 og 6, i direktiv 2013/32/EU, artikel 2, litra h), artikel 8, 9 og 11 i direktiv 2013/33/EU og artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/115/EF, alle bestemmelser sammenholdt med artikel 6, 18 og 47 i chartret om grundlæggende rettigheder ved</p> <p>—at fastsætte, at asylansøgninger skal indgives personligt til den kompetente asylmyndighed og alene i transitområderne, som kun et begrænset antal personer har adgang til</p> <p>—at anvende en særlig procedure, som ikke sikrer overholdelsen af garantierne i direktiv 2013/32, generelt</p> <p>—at bestemme, at alle asylansøgere (med undtagelse af mindreårige under 14 år) underkastes en procedure, som betyder, at ansøgerne skal tvangsinterneres i transitområderne under hele asylproceduren i centre, som de kun kan forlade i retning mod Serbien, uden at denne internering yder de garantier, som er fastsat i direktiv 2013/33</p> <p>—at flytte tredjelandsstatsborgere, som opholder sig ulovligt på Ungarns område, til den anden side af grænsehegnet, uden at overholde de procedurer og garantier, som er fastsat i artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/115</p> <p>—ikke at gennemføre artikel 46, stk. 5, i direktiv 2013/32 i national ret og vedtage bestemmelser, som afviger fra den almindelige regel om automatisk opsættende virkning i situationer, som ikke er omfattet af dette direktivs artikel 46, stk. 6.</p> <p>b) Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	17.12.20
C-824/18	<p>Krajowa Rada Sądownictwa</p> <p>1) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, artikel 6, stk. 1, artikel 19, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet samt retten til effektive retsmidler og effektiv domstolsbeskyttelse, når den nationale lovgiver i individuelle procedurer vedrørende udøvelsen af embedet som dommer ved en domstol i sidste instans i en medlemsstat (Sąd Najwyższy (øverste domstol)) ganske vist fastsætter en ret til at anlægge søgsmål, men afgørelsen vedrørende den samlede vurdering af alle kandidater til Sąd Najwyższy (øverste domstol) i den udvælgelsesprocedure, der går forud for videresendelsen af anmodningen om ansættelse som dommer ved den nævnte domstol, er endelig og får virkning, såfremt den ikke anfægtes af alle parter i udvælgelsesproceduren, blandt hvilke der befinder sig en kandidat, som ikke har nogen interesse i anfægtelsen af denne afgørelse, fordi den anmodning om ansættelse som dommer,</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	17.12.20

	<p>der vedrører vedkommende, er blevet videresendt, hvilket medfører,</p> <ul style="list-style-type: none"> – at retsmidlet mister sin effektive virkning og den kompetente ret ikke har nogen mulighed for at gennemføre en reel kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedures forløb, – hvilket i tilfælde af, at denne procedure også omfatter de dommerembeder ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), der hidtil har været besat af dommere, der er blevet underlagt den nye lavere pensionsalder, uden at den pågældende dommer har kunnet afgøre, om vedkommende ville gøre brug af lovgivningen om lavere pensionsalder, med henblik på princippet om dommers uafsættelighed – hvis det antages, at dette princip herved tilsidesættes – også har indflydelse på omfanget og resultatet af den retslige kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedure? <p>2) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, og artikel 6, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 15, stk. 1, og artikel 20 sammenholdt med artikel 21, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 2, stk. 1, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at der foreligger en tilsidesættelse af retstatsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om lige adgang til offentlig ansættelse – som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) – når der [...] i individuelle procedurer vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) ganske vist er fastsat en ret til at anlægge søgsmål ved den kompetente ret, men ansættelsen som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) i et ubesatdommerembede som følge af de regler om endelighed, der er beskrevet i det første spørgsmål, kan ske, uden at den kompetente ret gennemfører en kontrol af den førnævnte udvælgelsesprocedure – i det omfang der er blevet anmodet om en sådan kontrol – og idet denne manglende kontrolmulighed samtidig indebærer en tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler og dermed også af retten til lige adgang til offentlig ansættelse, hvilket strider mod den almene interesse, og at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om institutionel ligevægt, i en situation, hvor det organ i en medlemsstat, der skal varetage domstoles og dommers uafhængighed (domstolsrådet), ved hvilken proceduren vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) gennemføres, er sammensat således, at den dømmende magts repræsentanter i dette organ vælges af den lovgivende magt?</p>			
C-128/19	<p>Azienda Sanitaria Provinciale di Catania</p> <p>1) »Udgør bestemmelsen i artikel 25, stk. 16, i Siciliens regionallov nr. [19] af 22. december 2005 – dvs. »for at forfølge formålene i artikel 1 i regionallov nr. 12 af 5. juni 1989, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 134 i regionallov nr. 32 af 23. december 2000, godkendes en udgift på 20 000 000 EUR til dækning af de beløb, som Siciliens lokale sundhedsmyndigheder skal betale tilejerne af de dyr, der blev slagtet, fordi de blev ramt af infektionssygdomme, der spredte sig i perioden mellem 2000 og 2006, samt til dækning med hensyn til samme år af honorarer til de praktiserende dyrlæger, der deltog i saneringsaktiviteterne. For at forfølge formålene i dette stykke godkendes for regnskabsåret 2005 en udgift på 10 000 000 EUR (prognosebaseenhed 10.3.1.3.2, kapitel 417702).</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	17.12.20

	<p>Med hensyn til de efterfølgende regnskabsår anvendes artikel 3, stk. 2, litra i), i regionallov nr. 10 af 27. april 1999 med senere ændringer og tilføjelser« – i lyset af artikel 87 EF og 88 EF (nu artikel 107 TEUF og 108 TEUF) samt »EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren« i Europa-Kommissionens meddelelse 2000/C 28/02, offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 1. februar 2000, statsstøtte, der fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner?»</p> <p>2) »Selv om bestemmelsen i artikel 25, stk. 16, i Siciliens regionallov nr. 19 af 22. december 2005 – dvs. »for at forfølge formålene i artikel 1 i regionallov nr. 12 af 5. juni 1989, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 134 i regionallov nr. 32 af 23. december 2000, godkendes en udgift på 20 000 000 EUR til dækning af de beløb, som Siciliens lokale sundhedsmyndigheder skal betale tilejerne af de dyr, der blev slagtet, fordi de blev ramt af infektionssygdomme, der spredte sig i perioden mellem 2000 og 2006, samt til dækning med hensyn tilsammen af honorarer til de praktiserende dyrlæger, der deltog i saneringsaktiviteterne. For at forfølge formålene i dette stykke godkendes for regnskabsåret 2005 en udgift på 10 000 000 EUR (prognosebaseenhed 10.3.1.3.2, kapitel 417702). Med hensyn til de efterfølgende regnskabsår anvendes artikel 3, stk. 2, litra i), i regionallov nr. 10 af 27. april 1999 med senere ændringer og tilføjelser« – i princippet kan udgøre statsstøtte, der fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, kan den da imidlertid være forenelig med artikel 87 EF og 88 EF (nu artikel 107 TEUF og 108 TEUF), hvis der tages højde for de omstændigheder, som foranledigede Europa-Kommissionen til ved afgørelse C(2002)4786 af 6. december 2002 at konkludere, at bestemmelser med lignende indhold i artikel 11 i Siciliens regionallov nr. 40/1997 og artikel 7 i regionallov nr. 22/1999 var forenelige med artikel 87 EF og 88 EF, såfremt betingelserne i »EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren« i Europa-Kommissionens meddelelse 2000/C 28/02, offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 1. februar 2000, var opfyldt?»</p>			
C-404/19 P	<p>Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 12. marts 2019 i sag T-26/18, Frankrig mod Kommissionen, ophæves delvist.</p> <p>— Der træffes endelig afgørelse i sagen, idet Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garanti-fond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som Frankrig herved blev pålagt faste korrektioner på 100 % som følge af mangler i kontrolsystemet for arealstøtte i Haute-Corse.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	17.12.20

<p>C-431/19 P – C-432/19 P</p>	<p>Inpost Paczkomaty m.fl. mod Kommissionen Påstande: —Rettens dom ophæves. —Afgørelsen annulleres. —Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i denne sag og i sagen for Retten.</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>17.12.20</p>
<p>C-439/19</p>	<p>Latvijas Republikas Saeima 1) Bør begrebet »behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger« i artikel 10 i forordning 2016/679, fortolkes således, at det omfatter behandling af oplysninger om de point, som førere pålægges for færdselsforseelser i henhold til den omtvistede bestemmelse? 2) Uanset svaret på det første spørgsmål, kan bestemmelserne i forordning 2016/679, navnlig princippet om »integritet og fortrolighed«, jf. nævnte forordnings artikel 5, stk. 1, litra f), fortolkes som et forbud mod, at medlemsstaterne fastsætter, at oplysninger om de point, der pålægges førere for færdselsforseelser, er tilgængelige for offentligheden, og at de pågældende oplysninger kan behandles ved at videregives? 3) Bør 50. og 154. betragtning til, artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 10 i direktiv 2003/98/EF samt artikel 1, stk. 2, litra cc), i forordning 2016/679 fortolkes således, at de er til hinder for en ordning i en medlemsstat, der tillader videregivelse af oplysninger om de point, der pålægges førere for trafikforseelser, med henblik på videreanvendelse? 4) Såfremt nogen af de ovennævnte spørgsmål besvares bekræftende, skal princippet om EU-rettens forrang og retssikkerhedsprincippet da fortolkes således, at det kan være tilladt at anvende den omtvistede bestemmelse og opretholde dens retsvirkninger, indtil forfatningsdomstolens endelige afgørelse bliver retskraftig?</p>	<p>Justitsministeriet Transport- og Boligministeriet Miljø- og Fødevareministeriet</p>	<p>GA</p>	<p>17.12.20</p>
<p>C-570/19</p>	<p>Irish Ferries Det første spørgsmål: Finder forordningen [nr. 1177/2010] (navnlig artikel 18 og/eller 19) anvendelse under omstændigheder, hvor passagerer har foretaget forhåndsreservationer og indgået befordringskontrakter, og hvor passagersejlsden aflyses med mindst syv ugers varsel inden den planlagte afgang som følge af den forsinkede levering af et nyt fartøj til færgeoperatøren? Er nogle (eller samtlige) følgende forhold i denne henseende relevante for forordningens anvendelse: a. Leveringen var i sidste ende forsinket 200 dage, b. Færgeoperatøren måtte aflyse en hel sæsons afgang, c. Der kunne ikke findes et passende alternativt fartøj, d. Færgeoperatøren ombookede mere end 20 000 passagerer til andre afgang eller refunderede deres billetter, e. Afgangene var på en ny rute, der blev åbnet af færgeoperatøren, hvor der ikke fandtes en lignende alternativ afgang på ruten? Det andet spørgsmål: Dette spørgsmål skal alene besvares, såfremt artikel 18 finder anvendelse. Foreligger der i tilfælde, hvor en passagers rejse omlægges i overensstemmelse med artikel 18, en ny befordringskontrakt, således at retten til kompensation i medfør af artikel 19 skal fastlægges i overensstemmelse med denne nye kontrakt i stedet for den oprindelige befordringskontrakt? Det tredje spørgsmål, litra a): Såfremt artikel 18 finder</p>	<p>Transport- og Boligministeriet Søfartsstyrelsen</p>	<p>GA</p>	<p>17.12.20</p>

	<p>anvendelse, udgør da i tilfælde, hvor en afgang aflyses, og der ikke fandtes en alternativ afgang på denne rute (dvs. ingen direkte afgang mellem disse to havne), en alternativ afgang på enhver anden rute eller tilgængelige ruter, der vælges af passageren, herunder »landbroruter« (f.eks. hvor der på grundlag af passagerens valg af samtlige afgang rejser fra Irland til Det Forenede Kongerige med færge og dernæst med brændstofudgifterne refunderet af færgeoperatøren køres til en havn i Det Forenede Kongerige med forbindelse til Frankrig, hvorfra der rejser til Frankrig) »omlægning af rejsen til det endelige bestemmelsessted« som omhandlet i artikel 18? Såfremt dette ikke er tilfældet, hvilke kriterier skal da anvendes ved fastlæggelsen af, om en omlægning er »under sammenlignelige betingelser«?</p> <p>Det tredje spørgsmål, litra b): Såfremt der ikke findes en alternativ afgang på den aflyste rute, således at den berørte passager ikke kan tilbydes en direkte afgang fra den oprindelige indskibningshavn til det endelige bestemmelsessted som fastsat i befordringskontrakten, er transportøren da forpligtet til at betale eventuelle yderligere omkostninger, som en passager, der har fået omlagt sin rejse, ved at rejse til og fra den nye indskibningshavn og/eller til og fra den nye bestemmelsehavn?</p> <p>Det fjerde spørgsmål, litra a): Kan artikel 19 finde anvendelse, når rejsen allerede er blevet aflyst mindst syv uger inden den planlagte afgang? Såfremt artikel 19 finder anvendelse, finder den da anvendelse i tilfælde, hvor artikel 18 er blevet anvendt, og passageren har fået omlagt sin rejse uden ekstra omkostninger og/eller har fået billetten refunderet og/eller har valgt en senere afgang?</p> <p>Det fjerde spørgsmål, litra b): Såfremt artikel 19 finder anvendelse, hvad er da det »endelige bestemmelsessted« som omhandlet i artikel 19?</p> <p>Det femte spørgsmål: Såfremt artikel 19 kan finde anvendelse:</p> <p>a. Hvordan skal forsinkelsesperioden beregnes under sådanne omstændigheder?</p> <p>b. Hvordan skal prisen som omhandlet i artikel 19 beregnes, når størrelsen af den kompensation, der skal betales, fastsættes, og skal navnlig omkostninger, som han henføres til ekstraomkostninger (f.eks. kahytter, bure til dyr og premium lounges), omfattes?</p> <p>Det sjette spørgsmål: Såfremt forordningen finder anvendelse, udgør omstændighederne og betragtningerne som beskrevet i det første spørgsmål da »usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle rimelige forholdsregler var blevet truffet« som omhandlet i forordningens artikel 20, stk. 4?</p> <p>Det syvende spørgsmål: Indebærer artikel 24 en forpligtelse for passagerer, der ønsker at opnå kompensation i henhold til forordningens artikel 19, til at indgive en klage inden for to måneder fra den dag, hvor befordring blev udført eller skulle have været udført?</p> <p>Det ottende spørgsmål: Er kompetencen hos det nationale kompetente organ, der har ansvaret for håndhævelse af forordningen, begrænset til afgang, der involverer de havne, som er anført i forordningens artikel 25, eller omfatter den endvidere en returafgang fra en anden medlemsstats havn til det nationale kompetente organs medlemsstat?</p> <p>Det niende spørgsmål, litra a): Hvilke EU-retlige principper og</p>			
--	---	--	--	--

	<p>bestemmelser skal den forelæggende ret anvende ved bedømmelsen af gyldigheden af det nationale håndhævelsesorgans afgørelse og/eller meddelelser under henvisning til chartrets artikel 16, 17, 20 og/eller 47 og/eller proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og ligebehandlingsprincippet?</p> <p>Det niende spørgsmål, litra b): Skal den nationale ret i sin urimelighedsvurdering anvende åbenbart fejlagtig-standard? Det tiende spørgsmål: Dette spørgsmål vil alene opstå alt efter besvarelsen af de foregående spørgsmål. Er forordningen gyldig efter EU-retten især under hensyntagen til:</p> <p>a. Chartrets artikel 16, 17 og 20?</p> <p>b. Det forhold, at luftfartsselskaber ikke har nogen forpligtelse til at betale kompensation, hvis de giver flypassagerne meddelelse om aflysningen mindst to uger før det planlagte afgangstidspunkt [artikel 5, stk. 1, litra c), nr. i), i forordning [nr.] 261/2004]?</p> <p>c. Proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og ligebehandlingsprincippet?</p>			
C-597/19	<p>M.I.C.M. Mircom International Content Management & Consulting</p> <p>1.a) Kan downloading via et peer-to-peernetværk af en fil med tilhørende underdele (»pieces«) (nogle gange meget fragmentarisk i forhold til hele filen) med henblik på at uploade til tilrådighedsstillelse (»seede«), betragtes som en overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29, til trods for, at disse individuelle pieces i sig selv er uanvendelige? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, b) gælder der en bagatelgrænse for, hvornår seeding af disse pieces udgør en overførsel til almenheden?</p> <p>c) er det en relevant omstændighed, at seeding'en (som en følge af indstillingerne i kundens BitTorrent-program) kan ske automatisk og således uden brugerens viden?</p> <p>2.a) Kan en person, der i henhold til aftale er indehaver af ophavsrettigheder (eller beslægtede rettigheder), men som ikke selv udnytter disse rettigheder men blot kræver skadeserstatning af formentlige krænkere – og hvis økonomiske model for indtjening således er afhængig af piratvirksomhed i stedet for at bekæmpe den – nyde de samme rettigheder, som efter kapitel II i direktiv 2004/48 tilkommer ophavsmænd eller licenshavere, som udnytter ophavsrettigheder på normal vis?</p> <p>b) Hvorledes kan disse licenshavere i dette tilfælde have lidt et »tab« som følge af krænkelsen (som omhandlet i artikel 13 i direktiv 2004/48)?</p> <p>3. Er de konkrete omstændigheder, der er beskrevet i spørgsmål 1 og 2 relevante ved bedømmelsen af afvejningen af den korrekte ligevægt mellem på den ene side håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder og på den anden side de rettigheder og friheder, der sikres af grundrettighedschartret så som beskyttelse af privatlivet og personoplysninger, særligt i forbindelse med proportionalitetsbedømmelsen?</p> <p>4. Er systematisk registrering og påfølgende generel behandling af IP-adresser på en swarm af seeders (foretaget af licenshaver selv eller af tredjemand på opdrag af licenshaver) under disse omstændigheder lovlig efter den generelle forordning om databeskyttelse, nærmere bestemt artikel 6, stk. 1, litra f), i denne forordning?</p>	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	17.12.20

C-656/19	<p>Bakati Plus</p> <p>1) Er en medlemsstats praksis, hvorefter begrebet »personlig bagage«, som er fastlagt som en begrebsmæssig bestanddel af levering af varer til udenlandske rejsende, som er fritaget for merværdiafgift, sidestilles med begrebet personlige ejendele, som anvendes i Konventionen om toldlettelser for turisttrafik, undertegnet i New York den 4. juni 1954 og tillægsprotokollen hertil, og med begrebet »bagage« som defineret i artikel 1, nr. 5), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, forenelig med artikel 147 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«)?</p> <p>2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, hvordan skal begrebet »personlig bagage« i momsdirektivets artikel 147 da defineres i betragtning af, at dette direktiv ikke definerer det? Er den nationale praksis, hvorefter en medlemsstats afgiftsmyndigheder udelukkende tager »den almindelige betydning af ordene« i betragtning, forenelig med EU-retten bestemmelser?</p> <p>3) Skal momsdirektivets artikel 146 og 147 fortolkes således, at det, når en afgiftspligtig person ikke har ret til fritagelse for levering af varer til udenlandske rejsende i henhold til dette direktivs artikel 147, skal undersøges, om fritagelsen for levering af varer med henblik på udførsel i henhold til samme direktivs artikel 146 eventuelt finder anvendelse, selv nårde toldformaliteter, der er fastlagt i EU-toldkodeksen og i den delegerede retsakt, ikke er blevet udført?</p> <p>4) Hvis det foregående præjudicielle spørgsmål besvares således, at transaktionen, når fritagelsen for udenlandske rejsende ikke finder anvendelse, kan være omfattet af en momsfrigørelse i forbindelse med udførsel, kan en juridisk transaktion da kvalificeres som en momsfrigørelse levering af varer med henblik på udførsel i modstrid med den hensigt, som kunden udtrykkeligt gav udtryk for, da denne afgav sin bestilling.</p> <p>5) Såfremt det tredje og det fjerde præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er en medlemsstats praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden afviser at tilbagebetale en afgift, der fejlagtigt er blevet angivet og betalt for levering af varer til udenlandske rejsende, uden at kvalificere disse transaktioner som levering af varer med henblik på udførsel og uden at foretage den nødvendige korrektion, selv om det er ubestrideligt, at varerne forlod Ungarn som rejsendes bagage, i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor udstederen af fakturaerne ved leveringen af varerne vidste, at disse varer var blevet købt med henblik på videresalg, men at den udenlandske køber ikke desto mindre ønskede at føre dem ud af området under ordningen for udenlandske rejsende, og udstederen af fakturaerne dermed handlede i ond tro, idet den pågældende udleverede formularen til ansøgning om tilbagebetaling af den for denne ordning fastsatte afgift og tilbagebetale den opkrævede afgift i overensstemmelse med en fritagelse for udenlandske rejsende, forenelig med momsdirektivets artikel 146 og 147 og med det EU-retlige princip om afgiftsneutralitet og det EU-retlige proportionalitetsprincip?</p>	Toldstyrelsen	Dom	17.12.20
----------	---	---------------	-----	----------

C-742/19	Ministrstvo za obrambo Finder artikel 2 i direktiv 2003/88/EF ligeledes anvendelse på arbejdstagere, der virker inden for forsvarssektoren, dvs. på militærpersonale, som udøver beredskabstjeneste i fredstid?	Udenrigsministeriet Forsvarsministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	17.12.20
C-849/19	Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik Påstande: —Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF samt traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ved ikke inden for den fastsatte frist at have fastsat alle passende bevaringsmålsætninger og passende bevaringsforanstaltninger for så vidt angår de 239 lokaliteter af fællesskabsbetydning i Grækenland, som er omfattet af Kommissionens afgørelse 2006/613/EU af 19. juli 2006 (2). —Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	17.12.20
C-896/19	Repubblika 1. Finder artikel 19, stk. 1, andet [afsnit], TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når de fortolkes hver for sig eller samlet, anvendelse for så vidt angår gyldigheden af artikel 96, 96A og 100 i Maltas forfatning? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftede, er premierministerens beføjelser i forbindelse med udnævnelsen af medlemmer af dommerstanden i Malta da i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i lyset af forfatningens artikel 96A, der trådte i kraft i 2016? 3. Såfremt premierministerens beføjelser er i strid med førnævnte bestemmelser, skal der da tages hensyn til dette forhold for så vidt angår fremtidige udnævnelse eller berører det endvidere tidligere udnævnelser?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	17.12.20